

MDR, Jazzgeschiedenis 657. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 1, Ornette Coleman, deel 3 van 12 - en dat is een correctie op deel 1 en 2, toen ik 10 zei. Het was iets te weinig. De altsaxofonist en componist had in 1958 en '59 twee LP's gemaakt in LA voor Contemporary: Something Else, en Tomorrow is the Question. Met buiten zijn compaan Don Cherry voor de gelegenheid gekozen musici. We hoorden ervan in deel 1 en 2 van dit hoofdstuk. Lester Koenig van Contemporary kon met zijn kleine platenmerk verder weinig voor Coleman doen, daarvoor kwam Nesuhi Ertegun in the picture. Hij had voor Contemporary gewerkt als producer, runde nu samen met zijn broer Ahmet het New Yorkse Atlantic label. Ahmet deed Rhythm & Blues, Nesuhi jazz. En door wat hij van Coleman gehoord had op de LP's van zijn oude werkgever, wilde hij Coleman bij Atlantic hebben. Tussen Koenig en Ertegun waren geen problemen, 22 mei 1959, nog steeds in Los Angeles, was de eerste session. Niet alleen dat, Ornette Coleman kon nu met zijn eigen kwartet komen. Donald Eugene Cherry werd 18 november 1936 geboren in Oklahoma City, begon op junior high school met trompet, speelde daarna R & B-piano in een bandje met op drums Billy Higgins, een maand jonger. Want geboren 11 oktober 1936 in LA. Na genoemde gig in R & B speelde hij in 1957 bij bassist Red Mitchell, kwam toen bij Coleman, waar hij Don Cherry trof.

- De vierde man was bassist Charles Edward Haden, geboren in Shenandoa, Iowa, 6 augustus 1936. Hij groeide op met Country & Western Music, of Hillbilly zoals het toen ook genoemd werd. In 1957, toen hij inmiddels jazz speelde, kwam hij naar Los Angeles en altsaxofonist Art Pepper. Werd opgemerkt door Ornette Coleman. De ~~musici~~ ^{musici} pasten voortreffelijk bij ~~hem~~ ^{Coleman}, begrepen wat ~~hem~~ ^{hij} wilde en stonden sympathiek ten opzichte van zijn ideeën: op zijn best een totaliteit in de vertolking van een stuk. Themas en improvisaties -ook gezamenlijke- in één vloeiende lijn met vooral melodiek/ritmiek voor ogen.

*nu was er als
trompettist, aan*

Acht stukken werden die 22ste mei '59 bij Radio Recorders in LA voor Atlantic opgenomen, waarvan er zes verschenen op de LP 'The shape of jazz to come' - nu op CD, de resterende twee op twee later uitgebrachte LP's. Ik koos vier stukken uit, allemaal nog oudere thema's van Coleman, zoals op zijn eerste platen, maar hier valt op dat zeker Coleman zelf op weg was naar wat later vaak 'Free Jazz' genoemd werd. Terwijl Higgins Bebop speelt. Dit is "Focus on sanity".

CD Ornette Coleman: Focus on sanity (Ornette Coleman)
4 - 6:50 - Atlantic 781 339-2

"Focus on sanity". Ornette Coleman's thema-vormen waren nog traditioneel: 12-matige blues, of ^{zoals nu} het z.g. 'song-schema', AABA. Maar hier wordt B, het tussenstuk, of de 'bridge', vrij gespeeld door bassist Charlie Haden. In "Peace".

idem Ornette Coleman: Peace (Ornette Coleman)
3 - 9:04 - idem

"Peace". Ook het volgende stuk is in AABA-vorm, maar in tegenstelling tot de ^{meestal} ~~meestal~~ medium of up-tempos die Coleman gebruikte, is dit een echte ballad. En een mooie, kwa jazz zelfs klassieke in de traditie van bv. Thelonious Monk's "'Round about midnight". Luistert u naar "Lonely woman".

idem Ornette Coleman: Lonely woman (Ornette Coleman)
1 - 4:59 - idem

"Lonely woman", thema dat Ornette Coleman maakte in 1954. Als afsluiting nu, en aansluitend op mijn opmerking over de Bebop-ballad "'Round about midnight" van Thelonious Monk, Ornette Coleman's "Monk and the nun".

plaat Ornette Coleman: Monk and the nun (Ornette Coleman)
2/1 - 5:35 - Atlantic K-40278

"Monk and the nun". U luisterde naar composities van Ornette Coleman, door hem met zijn kwartet gespeeld voor Atlantic in Los Angeles, 22 mei 1959. Don Cherry-pocket-cornet, Ornette Coleman-altsaxofoon, Charlie Haden-bas, Billy Higgins-drums. Volgende keer muziek uit 'Change of the Century', dit was Jazzgeschiedenis 657, MdR.